

Sygn. akt II KK 345/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący)
SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)
SSN Dariusz Świecki

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 178a § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie 535 § 5 kpk

w dniu 15 stycznia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w S.

z dnia 16 grudnia 2011 r.,

uchyla wyrok w zaskarżonej części, to jest odnośnie rozstrzygnięcia o karze grzywny i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej oskarżył M. K. o to, że: w dniu 17 lipca 2011 r. w S., będąc w stanie nietrzeźwości – wynik badania urządzeniem typu alkometr – I badanie 0,71 mg/l, II badanie 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował rowerem, po drodze publicznej – to jest o czyn z art. 178a § 2 k.k.

Do aktu oskarżenia dołączył sporządzony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wniosek, którym domagał się wydania wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy oraz orzeczenia uzgodnionej z oskarżonym kary: 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat dwóch, orzeczenia grzywny w wysokości 50 stawek „ po 10 zł każda”, a także orzeczenia zakazu kierowania rowerami w ruchu lądowym na okres dwóch lat oraz obciążenie oskarżonego kosztami sądowymi.

Na posiedzeniu, wyznaczonym w przedmiocie rozpoznania tego wniosku na dzień 16 grudnia 2011 r., Sąd Rejonowy postanowił jego nie uwzględnić i skierować sprawę na posiedzenie w przedmiocie wydania wyroku nakazowego, którego termin wyznaczył tego samego dnia.

Wyrokiem nakazowym z dnia 16 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w S. uznał M. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a §2 k.k. skazał go na karę 180 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł; na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów w lądowej strefie ruchu na okres lat dwóch, obciążył także oskarżonego kosztami sądowymi w wysokości 270 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 28 grudnia 2011 r., nie był przez strony skarżony.

W dniu 21 grudnia 2012 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła od tego wyroku kasacja Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanego.

Prokurator zaskarżył nią wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny, zarzucając mu:

rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu M. K. wyrokiem nakazowym kary grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych, to jest powyżej górnej granicy kary grzywny określonej w tym przepisie, który dopuszcza możliwość orzeczenia w postępowaniu nakazowym kary grzywny do wysokości 100 stawek dziennych

i wniósł o: uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwoliło rozpoznawać ją w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony nią wyrok wydano z rażąco obrazą przywołanego w zarzucie kasacji przepisu prawa procesowego, co z uwagi na charakter tego uchybienia, miało istotny wpływ na treść tego orzeczenia. Wymierzono bowiem w nim karę w wysokości, której orzeczenie w trybie nakazowym jest ustawowo niedopuszczalne.

Nie ulega bowiem wątpliwości, iż stosownie do treści przepisu art. 502 § 1 k.p.k., wyrokiem nakazowym można orzec karę grzywny w maksymalnej wysokości do 100 stawek dziennych, albo do 200 000 zł.

Sąd Rejonowy orzekając wobec M. K., zaskarżonym wyrokiem nakazowym, karę grzywny w wysokości 180 stawek dziennych, rażąco więc uchybił regułom wymiaru kary grzywny, które tenże przepis art. 502 § 1 k.p.k. wprowadza dla trybu nakazowego. Orzekł bowiem grzywnę w wysokości przekraczającej określoną w sankcji tego przepisu, jej górną granicę i to prawie dwukrotnie.

W tej sytuacji nie ulega wątpliwości, że to uchybienie bezspornie rażące, musiało mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku.

Wymierzono bowiem w tym orzeczeniu, w trybie nakazowym, karę grzywny w wysokości niedopuszczalnej z mocy ustawy, a przy tym aż tak bardzo przekroczono dopuszczalną granicę tej kary, możliwej – w ten sposób – do orzeczenia. Bezsporność istotnego wpływu opisanego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku jest tym bardziej niewątpliwa, gdy się zważy na to, iż Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 9 lipca 2012 r. zamienił wobec M. K. karę grzywny orzeczoną owym wyrokiem nakazowym na zastępczą karę pozbawienia wolności w rozmiarze 90 dni i „przystąpił do jej wykonania”. Wysokość tej zastępczej kary pozbawienia wolności była zdeterminowana wysokością orzeczonej nieprawidłowo zaskarżonym wyrokiem nakazowym kary grzywny, stanowiąc konieczne następstwo tego nieprawidłowego rozstrzygnięcia.

Stąd też należało uznać oczywistą zasadność rozpoznawanej kasacji.

W konsekwencji, niezbędne też było uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w S. w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy – w tym zakresie – do ponownego rozpoznania.

W jego toku Sąd Rejonowy uwzględni powyższe uwagi, uwarunkowane treścią obowiązujących przepisów dotyczących trybu nakazowego.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak wyżej.

